

Садо-мазо – страх ме е

Докторе, имах адски неприятно изживяване, чак ме е срам да пиша за него. Преди месец приятелят ми, с когото сме заедно от 2 години и с когото никога не съм имала проблеми, поиска да пробваме садо-мазо. С предното си гадже често са го правили и ми е разказвал, че си пада по такива изпълнения, има всички аксесоари от един секс шоп. Съгласих се, заради него, но... След като ме върза, аз получих някакъв стрес и исках веднага да махне каишите, но той точно свършваше, и ме остави така още минута. За тази минута аз виках, крещях, молах се, защото имах чувството, че ще полудея. Не изпитах нищо приятно, напротив. Оттогава ме е страх от него, макар че той не спира да ми се извинява и да си признава, че е сбъркал. Усещам, че е искрен, а пак ме е страх. Какво да правя? Ами ако продължа връзката и пак ми се случи нещо подобно?

Весела

Здравейте,

Преди да Ви отговоря на конкретните Ви въпроси, ще се постарая да отворя една нова рубрика в моите отговори. Не че преди тази рубрика не присъстваше в тези отговори. Присъстваше и то още как! Ала както се казва, дойде му и времето за нея!

И така, може би не знаете! Захер Мазоха, ако не ме лъже паметта, е руски писател, който е описал в своите литературни произведения сексуалната си страст да изживява в половото общуване с жена, чрез обиди, унижения, мъчения - чрез връзване и телесни наказания, които да му предизвикат болка и страдание, своята специфична сексуална наслада!?! И то причинени нему от сексуалната му партньорка. От там идват и термините в човешката сексуалност: домина, силна господарка, сексуално наказание. Става въпрос за мъже с такива наклонности.

Разбира се, че има жени, които в интимния си живот - съвсем съзнателно търсят същото. Мъжът, с два пръста чело, но физически много силен, който да разкъса дрехите ѝ, и да я обладае много грубо и с физическо и психическо насилие над нея. Често с много бой за да предизвика у нея болка и страдание. Та чак тогава - такъв тип жени преживяват своето истинско полово удоволствие. И това точно обяснява, някои необясними неща в живия ни живот - наглед интелигенти, умни и проспериращи жени, които си търсят точно такъв тип любовници.

На другия полюс - пак е писател. Известен е в човешката ни история, като всеки французин с няколко капки испанска кръв, със своите много имена. Нямам време за тях. А фамилията му е маркиз дьо Сад. Той пък описва своята сексуална наслада, която получава, когато предизвиква болка и страдание у половите си партньорки. Разбира се пак нещата не спират дотук, освен болка и страдание има и човешки същества, и то и от двата пола, които отиват по-далеч. Не само нараняват, но и за своето пълно вече в кавички сексуално удоволствие, осакатяват, че даже и убиват и то особено жестоко и мъчително. Не ми се говори изобщо и за сексуалният канибализъм! Ала го има! Та внимание!

Ето, откъде произхожда термина Садо-Мазо. Всъщност иде реч, за едно сексуално девиантно поведение (отклонение), което сексологията нарича АЛГОЛАГНИЯ. Ще рече - сексуална необходимост, склонност към болката - предизвикана или изпитана, за възникване на полово желание и възбуда и впоследствие - задоволство. От алгос - болка, страдание! Това е.

Веднага някои от Вас биха ми припомнили, култовия филм "Първичен инстинкт". Няма лошо, защото и на мен ми харесва фабулата в него. Но най-вече ми харесва изпълнителката на главната роля.

Ала там съдържанието на този филм е много съществено. Защото много атрактивно е показано, че от закачката, през влюбването и горещият и непознат секс - до страшното, ама много страшното, разстоянието е почти цигарена хартия.

И веднага ми иде на ум татко Фройд, с неговите Ерос и Танатос.

Прав е бил човекът. Понякога у нас хората, Ероса - любовта и живота, са в една пряка връзка с Танотоса - смъртта, чрез насилието, омразата и унищожението!

Но да се върнем към нашата тема. Вижте сама в сексологията, която не е само медицинска, но и социална наука, демек обществена, има златно правило. И то гласи следното: какво си правят двама в леглото, си е лично тяхна работа. Стига обаче никой да не насилва другия за това! И най-вече, да не уврежда неговото психическо и физическо здраве! И в никакъв случай да не застрашава неговият живот. Защото това е границата между пикантното и страшното!

И тя трябва много добре да се начертае, и то още много предварително!

Не, не съм в никакъв случай против екстравагантното латексово облекло. И съответните атрибути към него. Още повече не съм против към така наречения по-хард секс, в който присъстват сладострастните леки, пошляпвания и потупвания по интимните части. И към така наречените "жадни" целувки-засмуквания, придружени с много, много леки гризвания по върха на пръстите и на други интимни места. Но само дотук! Само дотук! Оттатък вече е престъплението. И то, от всякаква гледна точка.

И пак повтарям, за това е нужно, много е нужно, да се разговаря предварително и всеки да е убеден и то много убеден, че и другият иска и е съгласен за това!

А сега конкретно за Вас самата! Сецам се за една детска приказка. Казваше се: "ОТ ИГРАЧКА - ПЛАЧКА".

Нещо такова се е случило. И понеже сте убедена в чувствата на Вашия партньор, то е необходимо не да късате, а да разговаряте с него. Но без никакви упреци. Убедете се сама, чрез този разговор, какво е това негово желание за садо-мазо? Дали е само от любопитство?

Или вече у него се оформило като привкус в секса? Тоест нещо, без което той не може, да се възбужда и да стига до пълно удовлетворение.

Ако е първото (пишете сама, че той непрекъснато Ви се извинява) - простете му. Случва се. И то, защото младите непрекъснато искат да опитат нещо ново. Особено онова, за което често се пише и най-вече се гледа по телевизията. Ала всъщност подражават, без самите те да го искат!

Ала много внимавайте занапред!

Ако е второто - Вие сама избирате. Но Ви моля, настоявайте тогава, на всяка цена той да се лекува!

А за успокояване на вече възникналите по–горе противоречиви страсти, ето един любовен сонет от великия Уилям Шекспир, в един брилянтен превод от английски на поета Валери Петров. Самия автор го е нарекъл:

Сонет 141

Във същност не очите, а сърцето

Увлече се по този образ твой:

Напук на тях то люби туй, в което

Те виждат недостатъци безброй.

Не ти се радват и ушите също,

И ноздрите харесват те едва,

Изобщо не особено могъщо

Ти властващ над петте ми сетива.

Но нито те, ни разумът ми хладен

Успяват да склонят сърцето в мен

Пред теб да не пълзи със поглед жаден,

Подобно на васал пред суверен.

Но в мъките това ми е награда:

Все ти ме вкарваш в грях и мъчиш в ада.

След като ви го прочетох този сонет, драги мои читатели, вече сам се питам дали онзи италиански поет Данте Алигиери не е сбъркал, като е раздели своята така наречена „Божествена комедия” на три части – ад, чистилище и рай? Виждате сами, че в човешките ни страсти, понякога нещата са много объркани. Но за щастие само понякога!